

บทที่ 5

วิธีการเลือกขนาดและการจัดสรรหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวที่เหมาะสม

ในบทนี้จะอธิบายถึงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา ในการเลือกขนาดและการจัดสรรของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งจ่ายกำลังไฟฟ้าภายในระบบ พร้อมทั้งเป็นการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นในระบบจำหน่ายไฟฟ้า โดยจะอธิบายถึงวิธีการในการกำหนดรูปแบบของปัญหาให้อยู่ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ รวมทั้งฟังก์ชันวัตถุประสงค์ของการโปรแกรมเชิงวิวัฒนาการ และข้อจำกัดของระบบ ซึ่งอ้างอิงตามมาตรฐานและข้อกำหนดของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของประเทศไทย โดยใช้อัลกอริทึมที่ได้กล่าวถึงไว้ในบทที่ 4 เข้ามาช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ในการจัดสรรและหาขนาดที่เหมาะสมของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวคือ ต้องการหาจำนวน, ขนาด, และตำแหน่งของบัสที่จะทำการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวทั้งสองชนิด ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานกังหันลม โดยที่หน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวทั้งสองชนิดจะต้องไม่ติดตั้งที่บัสเดียวกัน และเมื่อทำการติดตั้งเข้าไปแล้วจะช่วยให้การถ่ายโอนของกำลังไฟฟ้าของระบบเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่กำลังไฟฟ้าสูญเสียในระบบไฟฟ้าลดลง โดยแสดงในรูปของฟังก์ชันวัตถุประสงค์ที่จะกล่าวในหัวข้อถัดไป

5.1 ฟังก์ชันวัตถุประสงค์

ค่าฟังก์ชันที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการ โปรแกรมเชิงวิวัฒนาการพิจารณาจากผลตอบแทนสูงสุดที่ได้จากการปรับปรุงระบบไฟฟ้าเมื่อเทียบกับการลงทุนในการติดตั้งและใช้งานฟังก์ชันที่ได้สามารถกำหนดได้ดังนี้ [51]

$$\text{Maximize } F = B - TC \quad (5.1)$$

เมื่อ	F	คือ	ฟังก์ชันวัตถุประสงค์
	B	คือ	ผลตอบแทนที่ได้จากการปรับปรุงระบบไฟฟ้า (Benefit)
	TC	คือ	ต้นทุนรวม (Total Cost)

5.1.1 ผลตอบแทนจากการปรับปรุงระบบไฟฟ้า (Benefit)

หลังจากขั้นตอนการหาการไหลของกำลังไฟฟ้าภายในระบบโดยวิธีการนิวตัน-ราฟสัน สามารถหากำลังไฟฟ้าจริงของโหลดที่บัสใด ๆ หลังจากการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ได้ดังสมการที่ (5.2)

$$P_{Di} = P_{Gi} - \sum_{j=1}^{N_B} |V_i| |V_j| |Y_{ij}| \cos(\theta_{ij} - \delta_i + \delta_j) \quad (5.2)$$

เมื่อ	P_{Gi}	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	P_{Di}	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของโหลดที่บัส i
	N_B	คือ	จำนวนบัสของระบบที่ต่อกับบัส i
	Y_{ij}, θ_{ij}	คือ	ขนาดและมุมของแอดมิตแตนซ์จากบัส i ไปยังบัส j
	V_i, V_j	คือ	แรงดันไฟฟ้าที่บัส i และบัส j ตามลำดับ
	δ_i, δ_j	คือ	มุมของแรงดันไฟฟ้าที่บัส i และบัส j ตามลำดับ

กำลังไฟฟ้าจริงและกำลังไฟฟ้รีแอกทีฟของระบบในรูปของสมการเชิงซ้อน คือ

$$P_i + jQ_i = V_i I_i^* \quad (5.3)$$

$$S_i = V_i I_i^* \quad (5.4)$$

เมื่อ	P_i	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงที่บัส i
	Q_i	คือ	กำลังไฟฟ้รีแอกทีฟที่บัส i
	S_i	คือ	กำลังไฟฟ้าปรากฏที่บัส i
	V_i	คือ	แรงดันไฟฟ้าที่บัส i
	I_i^*	คือ	ค่าคอนจูเกตกระแสไฟฟ้าที่บัส i

สมการกำลังไฟฟ้าปรากฏระหว่างบัส i และบัส j และระหว่างบัส j และ บัส i สามารถ

เขียนได้ ดังนี้

$$S_{ij} = V_i I_{ij}^* \quad (5.5)$$

$$S_{ji} = V_j I_{ji}^* \quad (5.6)$$

กำลังไฟฟ้าสูญเสียในสายส่งระหว่างบัส i และบัส j สามารถหาได้จากผลรวมของสมการที่ (5.5) และ (5.6) ได้ดังนี้

$$S_{L,ij} = S_{ij} + S_{ji} \quad (5.7)$$

$$S_{L,ij} = P_L + jQ_L \quad (5.8)$$

กำลังไฟฟ้าจริงของโหลดในระบบจะพิจารณาจากผลต่างของกำลังไฟฟ้าจริงของโหลดกรณีที่มีการติดตั้งและไม่มีการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบ โดยสามารถแสดงได้ดังสมการต่อไปนี้

$$\Delta P_D = P_{D,WDG} - P_{D,WODG} \quad (5.9)$$

$$\Delta P_D = P_{D,WDG} - P_D^{base} \quad (5.10)$$

เมื่อ	ΔP_D	คือ	ผลต่างระหว่างกำลังไฟฟ้าจริงของโหลด
	$P_{D,WDG}$	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของโหลด กรณีที่มีการติดตั้ง DG
	$P_{D,WODG}$	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของโหลด กรณีที่ไม่มีการติดตั้ง DG
	P_D^{base}	คือ	ค่าฐานกำลังไฟฟ้าจริงของโหลด

กำลังไฟฟ้าจริงที่ไหลในระบบสามารถพิจารณาเป็นรายวัน, รายเดือน, หรือรายปีก็ได้ โดยในวิทยานิพนธ์นี้จะเลือกใช้การคำนวณโหลดแบบรายปี โดยพิจารณาที่ปีแรกเท่านั้น และกำหนดให้ค่าฐานกำลังไฟฟ้าของโหลดมีค่าคงที่ตลอดทั้งปี ซึ่งกำลังไฟฟ้าของโหลดสามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$\Delta P_{Di} = \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \quad (5.11)$$

โดยในส่วนของกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่พิจารณาในวิทยานิพนธ์นี้จะพิจารณาเฉพาะกำลังไฟฟ้าจริง สามารถเขียนสมการกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่เกิดขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของกรณีที่มีและไม่มีการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ได้ดังนี้

$$\Delta P_L = P_{L,WDG} - P_{L,WODG} \quad (5.12)$$

$$\Delta P_L = P_{L,WDG} - P_L^{base} \quad (5.13)$$

$$\Delta P_{Li} = \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \quad (5.14)$$

เมื่อพิจารณาสมการที่ (5.11) และ (5.14) สามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกำลังไฟฟ้าที่ระบบสามารถรองรับโหลดได้เพิ่มขึ้นและกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่เกิดขึ้น เมื่อมีการติดตั้ง

หน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบ จากสมการทั้งสอง แสดงให้เห็นถึงผลต่างของกำลังไฟฟ้าจริงที่เกิดขึ้นในระบบ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

$$\Delta P_{Di} - \Delta P_{Li} = \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \quad (5.15)$$

จากสมการที่ (5.15) แสดงถึงผลต่างของกำลังไฟฟ้าจริงที่เพิ่มโดยกำหนดให้เป็นกำลังไฟฟ้าจริงที่เกิดขึ้นรายชั่วโมง หากจะพิจารณากำลังไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นรายปีสามารถเขียนได้ ดังนี้

$$\Delta P_{Di} - \Delta P_{Li} = \left[\left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \right] \cdot 8,760 \quad (5.16)$$

และสามารถหาค่าพลังงานไฟฟ้าต่อหน่วยได้โดยคูณราคาขายไฟฟ้าของระบบต่อหน่วยเข้าไป ก็จะสามารถหาค่าราคาไฟฟ้าต่อหน่วยของระบบที่เพิ่มขึ้นเป็นรายปีได้ แสดงได้ดังสมการต่อไปนี

$$\Delta P_{Di} - \Delta P_{Li} = \left[\left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \right] \cdot 8,760 \cdot C_e \quad (5.17)$$

ผลตอบแทนสูงสุดที่ได้จากการปรับปรุงระบบไฟฟ้าคิดจาก ผลต่างระหว่างกำลังไฟฟ้าจริงที่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนด และกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่เกิดขึ้นในกรณีที่มีและไม่มีการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบจำหน่ายไฟฟ้า สามารถแสดงในสมการที่ (5.18) คือ

$$B = \left[\left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \right] \cdot 8,760 \cdot C_e \quad (5.18)$$

เมื่อ $P_{Di,WDG}$ คือ กำลังไฟฟ้าจริงของโหลดที่บัส i กรณีที่มีการติดตั้ง DG

P_{Di}^{base} คือ ค่าฐานของความต้องการกำลังไฟฟ้าจริงที่บัส i

$P_{Li,WDG}$ คือ กำลังไฟฟ้าสูญเสียที่บัส i กรณีที่มีการติดตั้ง DG

P_{Li}^{base} คือ ค่าฐานของกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่บัส i

ND_SNK คือ จำนวนโหลดบัสของระบบที่ต้องการศึกษา

C_e คือ ราคาขายไฟฟ้าของระบบต่อหน่วย โดยกำหนดให้เท่ากับ 100 \$/MWh

5.1.2 ต้นทุนรวม (Total Cost: TC)

ประเภทของต้นทุนที่เกี่ยวกับหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว [53] จะเกิดขึ้นเมื่อมีการติดตั้ง, การเปลี่ยน, หรือการเพิ่มขึ้นของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวในระบบไฟฟ้า การวิเคราะห์เรื่องค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนต่าง ๆ สามารถจำแนกออกได้เป็นสองส่วน คือ

- (1) ต้นทุนแบบคงที่ (Fixed cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเริ่มต้น (Initial cost), อัตราดอกเบี้ย (Rate of interest), ค่าเสื่อมราคา (Depreciation cost), ภาษี (Taxes), และการประกันภัย (Insurance)
- (2) ต้นทุนในการดำเนินงาน (Operational cost) ได้แก่ ค่าเชื้อเพลิง (Fuel cost), ค่าแรงในการดำเนินงาน (Operating labour cost), ค่าบำรุงรักษา (Maintenance cost), อุปกรณ์ (Supplies), และการกำกับดูแลกิจการ (Supervision)

จากต้นทุนทั้งสองประเภทจะเลือกพิจารณาด้านทุนแบบคงที่ในส่วนของค่าใช้จ่ายเริ่มต้น คือ ต้นทุนในการติดตั้ง (Installation cost) และเลือกพิจารณาด้านทุนในการดำเนินงานในส่วนของต้นทุนในการดำเนินงานและการบำรุงรักษา (Operation and Maintenance cost)

ต้นทุนในการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวตามกำลังผลิตที่เพิ่มเข้าไปในระบบกรณีติดตั้งเข้าไปเพียงหนึ่งบัสเชื่อมต่อ สามารถพิจารณาได้จาก

$$Installation\ Cost = IC_j \cdot P_{DG,ij} \quad (5.19)$$

ในกรณีที่มิหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวติดตั้งเข้าไปในระบบไฟฟ้ามากกว่าหนึ่งบัสเชื่อมต่อ ผลรวมทั้งหมดที่ได้จากการติดตั้งสามารถพิจารณาได้จาก

$$Installation\ Cost = \sum_{i=1}^{ND-SNK} \sum_{j \in Tech} IC_j \cdot P_{DG,ij} \quad (5.20)$$

ต้นทุนในการดำเนินงานและการบำรุงรักษาหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานเมื่อครบรอบการบำรุงรักษา ซึ่งการบำรุงรักษาที่คิดจะเป็นการช่วยให้เกิดความเชื่อถือได้ในระบบและพร้อมเชื่อมต่อเข้าสู่ระบบเสมอ ต้นทุนในการดำเนินงานของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวสามารถหาได้จาก

$$Operation\ and\ Maintenance\ Cost = OC_j \cdot P_{DG,ij} \quad (5.21)$$

เนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้พิจารณาหน่วยผลิตไฟฟ้ามาจากสองประเภท คือ หน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวประเภทพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานกังหันลม จึงมีส่วนของค่าตัวประกอบในการผลิตไฟฟ้า (Plant factor: a_j) แตกต่างกันไป โดยค่าตัวประกอบกำลังไฟฟ้า

หมายถึง สัดส่วนของพลังงานที่ผลิตได้ในช่วงเวลาหนึ่งต่อพลังงานที่คาดว่าจะผลิตได้เต็มตามศักยภาพในช่วงเวลาทั้งหมด โดยปกติทั่วไป ค่าตัวประกอบกำลังไฟฟ้าจะต่ำกว่า 1 หรือ ต่ำกว่า 100% [54] โดยคิดเฉลี่ยต่อ 1 ปี สามารถหาค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ได้จาก

$$\text{Operation and Maintenance Cost} = OC_j \cdot P_{DG,ij} \cdot a_j \cdot 8,760 \quad (5.22)$$

ในกรณีที่มีหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวติดตั้งเข้าไปในระบบไฟฟ้ามากกว่าหนึ่งบัสเชื่อมต่อ ผลรวมทั้งหมดที่ได้ สามารถพิจารณาได้จาก

$$\text{Operation and Maintenance Cost} = \sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} OC_j \cdot P_{DG,ij} \cdot a_j \cdot 8,760 \quad (5.23)$$

เมื่อ TC คือ ต้นทุนรวมทั้งหมดโดยคำนึงถึงการลงทุนในการติดตั้งและใช้งานของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละชนิด ต้นทุนรวมสามารถคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้ [55]

$$TC = \text{Installation Cost} + \text{Operation and Maintenance Cost} \quad (5.24)$$

$$TC = \sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} IC_j \cdot P_{DG,ij} + \sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} OC_j \cdot P_{DG,ij} \cdot a_j \cdot 8,760 \quad (5.25)$$

เมื่อ IC_j คือ ต้นทุนการติดตั้งของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวประเภท j
 OC_j คือ ต้นทุนการดำเนินการของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละประเภท
 $P_{DG,ij}$ คือ กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าประเภท j ที่เพิ่มขึ้นที่บัส i
 j คือ ประเภทของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว
 a_j คือ ค่าตัวประกอบการผลิตไฟฟ้าของหน่วยผลิตไฟฟ้า j
 ND_SNK คือ จำนวนโหนดบัสของระบบที่ต้องการศึกษา

5.1.3 วิธีการประเมินทางเศรษฐศาสตร์ (Economic-Evaluation Methods)

วิธีการในการประเมินประสิทธิภาพทางด้านเศรษฐศาสตร์ [53] ที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า นั้นสามารถจำแนกได้หลายวิธี เช่น วิธีต้นทุนตลอดอายุการใช้งาน (Life-Cycle Cost method: LCC), วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value method: NPV), วิธีอัตราส่วนของผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-to-cost ratio method), วิธีอัตราผลตอบแทนโดยรวม (Overall rate-of-return method), และ วิธีระยะเวลาในการคืนทุน (Discounted Payback method) เป็นต้น [56] โดยในวิทยานิพนธ์นี้ได้นำวิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ หรือวิธีผลประโยชน์สุทธิ (Net Benefits Method) มาใช้ เพื่อเป็นฟังก์ชันวัตถุประสงค์

วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นวิธีที่ใช้หาส่วนเกินจากผลประโยชน์ที่มากกว่าต้นทุน วิธีการนี้จะใช้ในการประเมินส่วนต่างระหว่างผลประโยชน์ต่อต้นทุน โดยต้นทุนที่ประหยัดได้ คือ ผลประโยชน์ที่ได้รับ เมื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของพลังงานและระบบพลังงานทดแทน ผลประโยชน์ที่คำนึงถึงส่วนใหญ่จะเป็นประโยชน์ในแง่ของการประหยัดต้นทุนพลังงาน แต่อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับฟังก์ชันวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะพิจารณาในส่วนตัว วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิสามารถหาได้จากสมการต่อไปนี้ [53]

$$NPV = \sum_{t=0}^N \frac{(B_t - C_t)}{(1+d)^t} \quad (5.26)$$

เมื่อ	NPV	คือ	ผลประโยชน์มูลค่าปัจจุบันสุทธิ
	B_t	คือ	ผลประโยชน์ในปีที่ t
	C_t	คือ	ต้นทุนของการลงทุนในปีที่ t
	d	คือ	อัตราส่วนลด (Discount rate)
	N	คือ	จำนวนปีของโครงการที่พิจารณา

ในวิทยานิพนธ์พิจารณาผลประโยชน์ที่ได้จากผลต่างระหว่างกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่สามารถส่งจ่ายได้ในระบบ และความสูญเสียที่เกิดขึ้นหลังจากการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบจำหน่ายไฟฟ้าโดยคิดออกมาในรูปของค่าพลังงานไฟฟ้า และพิจารณาต้นทุนรวมที่ได้จากต้นทุนที่ใช้ในการติดตั้ง ต้นทุนในการดำเนินงาน และการบำรุงรักษา เมื่อนำทั้งสองส่วนมาเขียนให้อยู่ในรูปแบบการประเมินทางเศรษฐศาสตร์สามารถแสดงได้ ดังนี้

$$F = \sum_{t=0}^N \frac{\left\{ \left[\left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \right] \cdot 8,760 \cdot C_e \right\} - \left\{ \sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} IC_j \cdot P_{DG,ij} \right\} + \left\{ \sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} OC_j \cdot P_{DG,ij} \cdot a_j \cdot 8,760 \right\}}{(1+d)^t} \quad (5.27)$$

แต่เนื่องจากในวิทยานิพนธ์ไม่ได้คำนึงถึงอัตราส่วนลดและจำนวนปีของโครงการที่พิจารณา และพิจารณาถึงผลตอบแทนสูงสุดที่ได้ต่อต้นทุน ดังนั้น สมการ (5.27) สามารถเรียบเรียงได้ใหม่ คือ

$$\begin{aligned}
 \text{Maximize } F = & \left\{ \left[\left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Di}^{base} \right) - \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li,WDG} - \sum_{i=1}^{ND_SNK} P_{Li}^{base} \right) \right] \cdot 8,760 \cdot C_e \right\} \\
 & - \left\{ \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} IC_j \cdot P_{DG,ij} \right) + \left(\sum_{i=1}^{ND_SNK} \sum_{j \in Tech} OC_j \cdot P_{DG,ij} \cdot a_j \cdot 8,760 \right) \right\}
 \end{aligned}
 \tag{5.28}$$

- เมื่อ $P_{Di,WDG}$ คือ กำลังไฟฟ้าจริงของโหลดที่บัส i กรณีที่มีการติดตั้ง DG
- P_{Di}^{base} คือ ค่าฐานของความต้องการกำลังไฟฟ้าจริงที่บัส i
- $P_{Li,WDG}$ คือ กำลังไฟฟ้าสูญเสียที่บัส i กรณีที่มีการติดตั้ง DG
- P_{Li}^{base} คือ ค่าฐานของกำลังไฟฟ้าสูญเสียที่บัส i
- ND_SNK คือ จำนวนโหลดบัสของระบบที่ต้องการศึกษา
- C_e คือ ราคาขายไฟฟ้าของระบบต่อหน่วย โดยกำหนดให้เท่ากับ 100 \$/MWh
- IC_j คือ ต้นทุนการติดตั้งของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวประเภท j
- OC_j คือ ต้นทุนการดำเนินการของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละประเภท j
- $P_{DG,ij}$ คือ กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าประเภท j ที่เพิ่มขึ้นที่บัส i
- j คือ ประเภทของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว
- a_j คือ ค่าตัวประกอบการผลิตไฟฟ้าของหน่วยผลิตไฟฟ้า j

ตาราง 5.1 ข้อมูลทางด้านเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว

ประเภท	ต้นทุนการติดตั้ง (\$/MW)	ต้นทุนการดำเนินการ (\$/MWh)	ขนาดเชิงพาณิชย์ (kW)	ค่าประกอบของ หน่วยผลิตไฟฟ้า (%)
พลังงานแสงอาทิตย์	618,000	0.0	100	25
พลังงานกังหันลม	206,000	10.9	200, 300	20

ข้อมูลทางด้านเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละชนิดสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5.1 [55], [57]

5.2 ข้อจำกัดของระบบทดสอบ

5.2.1 ข้อจำกัดแบบสมการ

(1) ความสัมพันธ์ของสมการกำลังไฟฟ้าจริงและกำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟ โดยความสัมพันธ์ของสมการกำลังไฟฟ้าจริงเป็นเงื่อนไขสำหรับทุก ๆ บัส ยกเว้นที่สแล็คบัส และสมการของ

กำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟเป็นเงื่อนไขสำหรับโหลดบัสทั้งหมด ซึ่งสามารถแสดงได้ดังสมการที่ (5.29) และ (5.30) ดังนี้

$$P_{G,i} - P_{D,i} - \sum_{j=1}^{N_B} |V_i| |V_j| |Y_{ij}| \cos(\theta_{ij} - \delta_i + \delta_j) = 0 \quad (5.29)$$

$$Q_{G,i} - Q_{D,i} + \sum_{j=1}^{N_B} |V_i| |V_j| |Y_{ij}| \sin(\theta_{ij} - \delta_i + \delta_j) = 0 \quad (5.30)$$

เมื่อ	$P_{G,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	$Q_{G,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	$P_{D,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของโหลดที่บัส i
	$Q_{D,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของโหลดที่บัส i
	N_B	คือ	จำนวนบัสของระบบ
	Y_{ij}, θ_{ij}	คือ	ขนาดและมุมของแอดมิตแตนซ์จากบัส i ไปยังบัส j
	V_i, V_j	คือ	แรงดันไฟฟ้าที่บัส i และบัส j ตามลำดับ
	δ_i, δ_j	คือ	มุมของแรงดันไฟฟ้าที่บัส i และบัส j ตามลำดับ

เนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้พิจารณาเฉพาะกำลังไฟฟ้าจริงที่ได้จากหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ค่าเริ่มต้นของกำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวจะถูกกำหนดให้เท่ากับศูนย์

5.2.2 ข้อจำกัดแบบอสมการ

- (1) กำลังไฟฟ้าจริงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i

$$P_{G,i}^{\min} \leq P_{G,i} \leq P_{G,i}^{\max} \quad (5.31)$$

เมื่อ	$P_{G,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	$P_{G,i}^{\min}$	คือ	พิกัดกำลังไฟฟ้าต่ำสุดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	$P_{G,i}^{\max}$	คือ	พิกัดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i

- (2) กำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i

$$Q_{G,i}^{\min} \leq Q_{G,i} \leq Q_{G,i}^{\max} \quad (5.32)$$

เมื่อ	$Q_{G,i}$	คือ	กำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i
	$Q_{G,i}^{\min}$	คือ	พิกัดกำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟต่ำสุดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i

$Q_{G,i}^{\max}$ คือ พิกัดกำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟสูงสุดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i

(3) ขนาดของแรงดันไฟฟ้าที่บัส i จะต้องอยู่ในขอบเขตของระดับแรงดันไฟฟ้าที่กำหนดของระบบ ตรวจสอบได้โดยวิเคราะห์จากการไหลของกำลังไฟฟ้าในระบบ [58]-[59]

$$V_i^{\min} \leq V_i \leq V_i^{\max} \quad (5.33)$$

เมื่อ V_i คือ ขนาดแรงดันไฟฟ้าที่บัส i

V_i^{\min} คือ พิกัดแรงดันไฟฟ้าต่ำสุดที่บัส i

V_i^{\max} คือ พิกัดแรงดันไฟฟ้าสูงสุดที่บัส i

(4) กำลังไฟฟ้าที่ไหลในระบบ จะต้องไม่เกินกำลังไฟฟ้าสูงสุดที่สายส่งของระบบสามารถรับได้

$$|S_{Li}| \leq S_{Li}^{\max} \quad (5.34)$$

เมื่อ $|S_{Li}|$ คือ กำลังไฟฟ้าปรากฏที่ไหลในสายส่ง i

S_{Li}^{\max} คือ พิกัดกำลังไฟฟ้าปรากฏสูงสุดที่ไหลผ่านสายส่ง

(5) กระแสสูงสุดที่ไหลได้ในระบบ

$$I_i \leq I_i^{\max} \quad (5.35)$$

เมื่อ I_i คือ กระแสไฟฟ้าที่ไหลในสายส่ง i ของระบบ

I_i^{\max} คือ พิกัดของกระแสไฟฟ้าสูงสุดที่ไหลในสายส่ง i

(6) กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวที่เพิ่มเข้าไปในระบบ ต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ พิกัดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของแต่ละหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวที่เพิ่มเข้าไปในแต่ละบัส i

$$P_{DG,i} \leq P_{DG,i}^{\max} \quad (5.36)$$

เมื่อ $P_{DG,i}$ คือ กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ที่เพิ่มเข้าไปที่บัส i

$P_{DG,i}^{\max}$ คือ พิกัดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ที่เพิ่มที่บัส i

กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ที่สามารถเพิ่มเข้าไปในระบบไฟฟ้า จะถูกกำหนดให้พิกัดกำลังไฟฟ้าสูงสุดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวมีค่าไม่เกิน 8 เมกะวัตต์/บัสเชื่อมต่อ โดยอ้างอิงกับระบบจำหน่ายไฟฟ้าส่วนภูมิภาคระดับแรงดัน 22 กิโลโวลต์ [60]

5.3 ขั้นตอนการโปรแกรมเชิงวิวัฒนาการบนพื้นฐานการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสม

การโปรแกรมเชิงวิวัฒนาการบนพื้นฐานการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสมในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงอัลกอริทึมที่ใช้เพื่อจัดสรรหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว เมื่อมีการติดตั้งเข้าไปในระบบไฟฟ้า พร้อมทั้งอธิบายแผนผังของวิธีการโปรแกรมเชิงวิวัฒนาการเมื่อมีการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ซึ่งแผนผังของวิธีการดังกล่าว สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 5.1 และขั้นตอนการคำนวณต่าง ๆ สามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เก็บค่าตัวแปรควบคุมของระบบ

เก็บค่าตัวแปรควบคุมของระบบได้จากข้อมูลบัสและข้อมูลสายส่งของระบบที่ทำการศึกษา พร้อมทั้งตัวแปรควบคุมของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจาย โดยใช้วิธีการเวกเตอร์ทดลอง (Trial solution vector) ตัวแปรควบคุมทั้งหมดของค่าเฉพาะแต่ละประชากรในระบบสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของสมการที่ (5.37) ดังนี้

$$V_k^T = [P_{Gi}, V_{Gi}, P_{Di}, Loc_i, Size_i] \quad (5.37)$$

เมื่อ	P_{Gi}	คือ	กำลังไฟฟ้าจริงของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่บัส i ยกเว้นที่สแล็คบัส
	V_{Gi}	คือ	ขนาดแรงดันไฟฟ้าที่บัส i รวมกับสแล็คบัส
	P_{Di}	คือ	ความต้องการกำลังไฟฟ้าจริงที่บัส i
	Loc_i	คือ	ประเภทและตำแหน่งของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว
	$Size_i$	คือ	ขนาดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว

ตัวแปรควบคุมของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ได้แก่ ประเภท, ตำแหน่ง, และขนาดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละประเภท แสดงได้ดังสมการที่ (5.38) และ (5.39)

$$Loc_i = U[Loc_1, Loc_2] \quad (5.38)$$

$$Size_i = U[Size_1, Size_2] \quad (5.39)$$

เมื่อ $U[Loc_1, Loc_2]$ คือ ตัวแปรควบคุมประเภทและตำแหน่งของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว

$U[Size_1, Size_2]$ คือ ตัวแปรควบคุมขนาดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว

Loc_1 คือ บัสที่ติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ประเภทพลังงานแสงอาทิตย์

Loc_2 คือ บัสที่ติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ประเภทพลังงานกังหันลม

$Size_1$ คือ ขนาดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ประเภทพลังงานแสงอาทิตย์

$Size_2$ คือ ขนาดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ประเภทพลังงานกังหันลม

ในการจำลองการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัว ทั้งจากประเภทพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานกังหันลม กำหนดให้พิกัดสูงสุดของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวแต่ละประเภท ที่ติดตั้งมีขนาดไม่เกิน 8 เมกะวัตต์/บัสเชื่อมต่อ การกำหนดให้ตำแหน่งของบัสเริ่มต้นที่จะทำการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไป ได้มาจากการสุ่มหาตำแหน่ง และเนื่องจากในวิทยานิพนธ์นี้พิจารณาเฉพาะกำลังไฟฟ้าจริงจากหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ค่าเริ่มต้นของกำลังไฟฟ้ารีแอกทีฟของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวจึงถูกกำหนดให้เท่ากับศูนย์

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขนาดของประชากรเริ่มต้น

การกำหนดขนาดของประชากรเริ่มต้น (Population size: $popsiz$) จะทำการเลือกตัวแปรในการคำนวณ หรือเลือกค่าเฉพาะแต่ละประชากร โดยพิจารณาจากปัญหา ซึ่งการกำหนดขนาดของประชากรเริ่มต้นสามารถพิจารณาจากตัวแปรควบคุมของระบบที่แสดงในสมการที่ (5.37) และคำนวณหาจำนวนประชากรเริ่มต้นได้ ซึ่งวิธีการคำนวณสามารถแสดงได้ ดังนี้

$$popsiz = 20 \times \text{Int}(5 - 4e^{-k/40}) \quad (5.40)$$

พร้อมทั้งกำหนดรุ่นประชากรสูงสุด (Maximum generation: $maxgen$) ในการคำนวณ โดยกำหนดให้มีค่าประมาณ 400

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มหาตัวแปรสถานะเพื่อเป็นประชากรต้นกำเนิด

ประชากรเริ่มต้นจะประกอบไปด้วย ค่าเฉพาะแต่ละประชากรที่หาค่าได้มาจากการสุ่ม โดยค่าทั้งหมดจะถูกกำหนดอยู่ในช่วงที่เป็นไปได้ของแต่ละตัวแปรควบคุม สามารถแสดงได้ ดังสมการที่ (5.41)

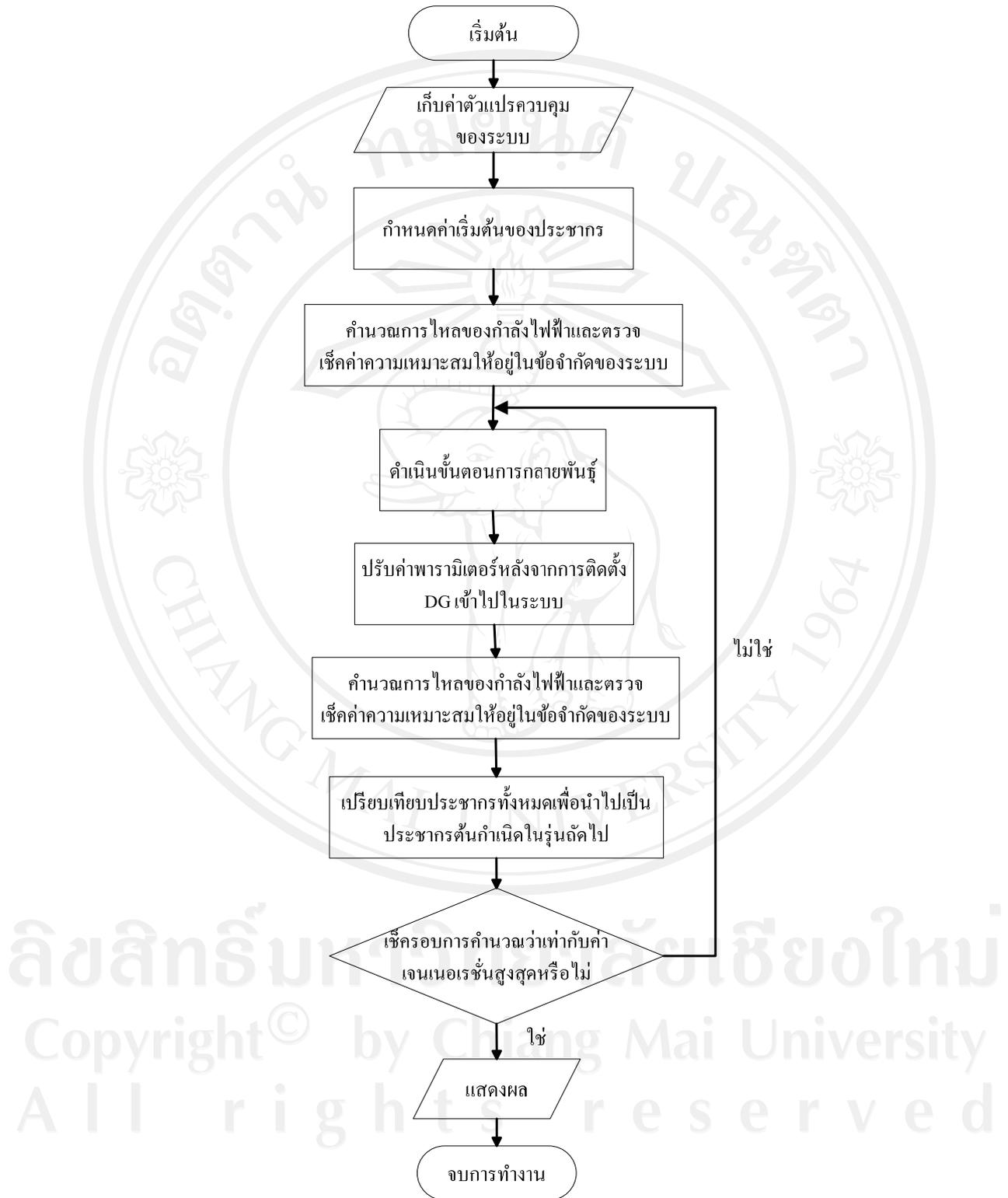
$$x_i = x_i^{\min} + \mu(x_i^{\max} - x_i^{\min}) \quad (5.41)$$

เมื่อ x_i คือ องค์ประกอบของค่าเฉพาะแต่ละประชากรลำดับที่ i ในจำนวนประชากร

x_i^{\min} คือ พิกัดต่ำสุดของค่าเฉพาะแต่ละประชากรลำดับที่ i

x_i^{\max} คือ พิกัดสูงสุดของค่าเฉพาะแต่ละประชากรลำดับที่ i

μ คือ จำนวนแบบสุ่ม โดยกำหนดให้มีค่าอยู่ในช่วง (0,1)



ภาพ 5.1 แผนผังแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมเชิงวิวัฒนาการบนพื้นฐานของวิธีการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสม

ทำการคำนวณการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสมของค่าเฉพาะแต่ละประชากร โดยใช้การวิเคราะห์การไหลของกำลังไฟฟ้าแบบนิวตัน-ราฟสัน เพื่อหาค่าต่าง ๆ ก่อนทำการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบไฟฟ้า ได้แก่ ขนาดของกำลังไฟฟ้าจริงที่บัสอ้างอิง, ขนาดแรงดันไฟฟ้า, และมุมของแรงดันไฟฟ้าในแต่ละบัส จากนั้นคำนวณหากระแสไฟฟ้าที่ไหลในสายส่ง

ขั้นตอนที่ 5 เช็คข้อจำกัดของระบบ

เช็คข้อจำกัดของระบบทั้งข้อจำกัดแบบสมการและข้อจำกัดแบบอสมการ ได้แก่ ขนาดของแรงดันไฟฟ้าในแต่ละบัส, กำลังไฟฟ้าที่ไหลในระบบ, กำลังไฟฟ้าจริงของหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวที่เพิ่มเข้าไปในระบบ, และข้อจำกัดของสมดุลพลังงานในระบบ เพื่อตรวจสอบว่าระบบยังคงสามารถทำงานอยู่ในสภาวะปกติได้ หากมีข้อจำกัดใดที่เกินไปจากขอบเขตที่กำหนด ต้องย้อนกลับไปทำในขั้นตอนที่ 3 อีกครั้งจนกว่าค่าที่ได้จะอยู่ในช่วงที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 6 คำนวณหาค่าความเหมาะสม

คำนวณหาค่าความเหมาะสมของค่าเฉพาะแต่ละประชากรต้นกำเนิดลำดับที่ k สามารถคำนวณได้ตามสมการที่ (5.42)

$$f_k = K_f \times F \quad (5.42)$$

เมื่อ f_k คือ ค่าความเหมาะสมของค่าเฉพาะแต่ละประชากรลำดับที่ k
 K_f คือ ค่าคงที่ (Arbitrary constant)
 F คือ ฟังก์ชันวัตถุประสงค์ ดังแสดงในสมการที่ (5.1)

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นตอนการกลายพันธุ์

ในขั้นตอนนี้เวกเตอร์ค่าเฉพาะแต่ละประชากรของประชากรรุ่นต้นกำเนิดจะถูกกลายพันธุ์ไปเป็นประชากรรุ่นลูก ด้วยวิธีการกลายพันธุ์แบบกระจายปกติ โดยใช้ตัวแปรสุ่มแบบเกาส์ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และมีค่าความแปรปรวนเท่ากับ $\sigma_{k,i}$ จากขั้นตอนนี้จะได้จำนวนค่าเฉพาะแต่ละประชากรรวมทั้งหมด $2k$ ค่า โดยเป็นจำนวนจากประชากรต้นกำเนิด (Parent) จำนวน k ค่า และค่าเฉพาะแต่ละประชากรจากรุ่นลูกอีก k ค่า องค์กรประกอบแต่ละตัวสามารถคำนวณได้จากสมการที่ (5.43) และ (5.44) ดังนี้

$$x'_{k,i} = x_{k,i} + N(0, \sigma_{k,i}) \quad (5.43)$$

$$\sigma_{k,i} = (x_i^{\max} - x_i^{\min}) \left(\frac{f_{\max} - f_k}{f_{\max}} + a^g \right) \quad (5.44)$$

เมื่อ $x'_{k,i}$ คือ องค์ประกอบลำดับที่ i ของค่าเฉพาะแต่ละประชากรรุ่นลูกลำดับที่ k
 $x_{k,i}$ คือ องค์ประกอบลำดับที่ i ของค่าเฉพาะแต่ละประชากรต้นกำเนิดลำดับที่ k
 $N(0, \sigma_{k,i})$ คือ ตัวแปรสุ่มแบบเกาส์ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และค่าความแปรปรวน

เท่ากับ $\sigma_{k,i}$

x_i^{\min} คือ พิกัดต่ำสุดขององค์ประกอบลำดับที่ i ค่าเฉพาะแต่ละประชากรรุ่นต้นกำเนิด

x_i^{\max} คือ พิกัดสูงสุดขององค์ประกอบลำดับที่ i ค่าเฉพาะแต่ละประชากรรุ่นต้นกำเนิด

f_k คือ ค่าความเหมาะสมของต้นกำเนิดลำดับที่ k

f_{\max} คือ ค่าความเหมาะสมสูงสุดของต้นกำเนิด

a คือ จำนวนบวกแบบคงที่ โดยมีค่าน้อยกว่า 1

g คือ จำนวนรอบการทำซ้ำ (Iteration)

ขั้นตอนที่ 8 เปลี่ยนแปลงค่าพารามิเตอร์

ทำการปรับค่าพารามิเตอร์ตามค่าความสามารถในการรองรับโหลดสูงสุดของระบบ โดยแต่ละค่าที่กำหนดต้องไม่เกินขอบเขตที่กำหนด จากนั้นก็จะทำในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 9 คำนวณการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสม

ทำการคำนวณการไหลของกำลังไฟฟ้าที่เหมาะสมโดยวิธีการนิวตัน-ราฟสัน ภายหลังจากการติดตั้งหน่วยผลิตไฟฟ้าแบบกระจายตัวเข้าไปในระบบ เพื่อเช็คเงื่อนไขของระบบภายหลังจากตัวแปรสถานะของระบบเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากขั้นตอนการกลายพันธุ์ ได้แก่ ระดับแรงดันไฟฟ้าในแต่ละบัส, กำลังไฟฟ้าที่ไหลในระบบ, และข้อจำกัดของสมดุลพลังงานในระบบว่ายังคงอยู่ในเงื่อนไขที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 10 เช็คข้อจำกัดของระบบ

ทำการเช็คข้อจำกัดของระบบอีกครั้งเพื่อตรวจสอบว่าค่าที่ได้ภายหลังจากขั้นตอนการกลายพันธุ์อยู่ในช่วงที่กำหนดหรือไม่ หากค่าเฉพาะแต่ละประชากรอยู่ในเงื่อนไขข้อจำกัดของระบบ ค่าของประชากรนั้น ๆ จะถูกนำไปพิจารณาค่าความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 11 คำนวณหาค่าความเหมาะสม

ทำการหาค่าความเหมาะสมสูงสุดในกลุ่มของค่าเฉพาะแต่ละประชากร ถ้าหากประชากรที่มีค่าความเหมาะสมมากกว่าก็ให้เก็บค่าของประชากรตัวนั้นไว้ เพื่อนำไปเป็นประชากรต้นกำเนิดในรุ่นถัดไป แต่ถ้าประชากรค่าใดมีค่าความเหมาะสมน้อยกว่าก็ตัดทิ้งไป

ขั้นตอนที่ 12 การแข่งขันและการเลือก

ค่าเฉพาะของประชากรแต่ละตัวในจำนวนประชากรรวมทั้งหมด จะมีการแข่งขันกับค่าเฉพาะของแต่ละประชากรตัวอื่น ๆ เพื่อทำการเปลี่ยนแปลง และถ่ายทอดไปยังรุ่นต่อไป ค่าเฉพาะแต่ละประชากรจำนวน k ตัวที่มีค่าความเหมาะสมสูงสุดในรอบการแข่งขันนั้น จะยังคงอยู่ และกลายเป็นค่าเฉพาะแต่ละประชากรต้นกำเนิดในรุ่นต่อไป ค่าน้ำหนักที่ถูกกำหนดให้กับค่าเฉพาะแต่ละประชากรตามที่แข่งขันกัน สามารถแสดงได้ดังสมการที่ (5.45) และ (5.46) คือ

$$w_i = \sum_{i=1}^{N_r} w_i \quad (5.45)$$

$$w_i = \begin{cases} 1 & \text{if } f_k > f_r \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad (5.46)$$

เมื่อ w_i คือ ค่าน้ำหนักของค่าเฉพาะแต่ละประชากรลำดับที่ k
 f_k คือ ค่าความเหมาะสมของประชากรรุ่นต้นกำเนิดลำดับที่ k
 f_r คือ ค่าความเหมาะสมของกลุ่มลำดับที่ r จากจำนวนประชากรรวมทั้งหมด
 N_r คือ จำนวนคู่แข่งทั้งหมด

ทำการเรียงค่าเฉพาะแต่ละประชากรที่มีค่าความเหมาะสมมากที่สุดไปยังค่าความเหมาะสมที่น้อยที่สุด จากนั้นเลือกค่าเฉพาะแต่ละประชากรที่มีค่าความเหมาะสมมากที่สุดมาครั้งหนึ่งของทั้งหมด เพื่อกำหนดให้เป็นประชากรรุ่นต้นกำเนิดในรอบการคำนวณต่อไป

ขั้นตอนที่ 13 เช็ครอบการคำนวณ

ทำการเช็ครอบการคำนวณว่าเท่ากับรอบการคำนวณสูงสุดที่เรากำหนดไว้แล้วหรือไม่ หากยังไม่ใช่ให้ย้อนกลับไปทำในขั้นตอนที่ 7 เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการกลายพันธุ์ต่อไป จนกระทั่งถึงรอบการคำนวณสุดท้าย ก็จะทำการแสดงผลที่ได้ทั้งหมดของระบบ และสิ้นสุดการคำนวณ